

Belevissen van een Senior Snor

Dwarse streken !

Zoals elke rasechte snorreman Schnauzer heb ik, volgens mijn baasjes dan, wel eens dwarse streken. Angelien zegt dan na de eerste ochtendwandeling: Hier is hij dan weer hoor onze dwars gebakken huppel hond. Baasje zet vandaag gerust je geduldpetje maar op want het is weer zo ver.

Ik weet heus wel dat ze dan helemaal niet boos zijn maar juist blij omdat het dan goed met me gaat. Ik zal een paar voorbeelden geven wat ik zo allemaal uit de hoek zoek als ik "dwars gebakken" ben.

Het begint er al mee dat ik bij het uitkiezen van welke kant we op gaan eerst een stukje de ene kant op loop en me dan bedenk, ineens omdraai en besluit een ander rondje te nemen. Dit doe ik dan het liefst nét voorbij die ene boom bij ons aan de overkant en draai er dan omheen terug .. dat betekent dat Angelien door het gras moet en ook om de boom heen omdat ik natuurlijk niet terug draai maar haar met witte randjes aankijk, soms heeft ze het door en trekt me van tevoren al een beetje de goede richting uit en dan weet ik dat het geen tijd is voor dwarse streken maar als ze zogenaamd diep zucht en achter me aan komt haha dan gaat t goed en huppel ik blij voor haar uit en ben ik al op weg, ondertussen hier en daar een merel of roek weggarend, die zijn echt super bang van me hoor. Ik spring er achteraan en ze schrikken op, kijk, dáár word ik blij en ga ik dus van huppelen. Dan gooi ik mijn kontje in de lucht en ga in galop, heerlijk is dat en ik maak er mijn baasjes ook ze blij mee ook Als ik zie dat Rien of Angelien de ene kant op willen gaan. Ik blijf dan even een klein beetje achter en dan weet ik bijna zeker welke kant ze op willen en dan ga ik in de riem hangen en kijk de kant uit waar ik heen wil, natuurlijk is dat precies de andere kant op dan hun. Dat is echt een kei leuke sport Dwars gebakken zijn, ik hou er van. Natuurlijk gaan we de kant op die ik wilde, want ze zeggen dan meestal als ze mijn witte randjes zien.... Vooruit dan kies jij maar, het is net zo goed jouw uitje. Lief hè.

Soms blijf ik zomaar staan en doe geen stap verder, dat is een spelletje wat ik altijd met Angelien doe en ik weet zeker dat we er allebei lol om hebben. Ik blijf ineens helemaal stil staan en verzet

geen stap meer Angeliën gaat dan een beetje voorover bukken en zingt (zachtjes natuurlijk anders hoort iedereen haar) who let the dog out, who who2x dan neem ik een spurt en ren haar keihard voorbij, happend naar mijn riem en haar voeten. Soms bijt ik dan wel eens, echt helemaal per ongeluk, in haar voet maar omdat ik in een spurt zit gaat dit heel snel. Als ik dan aan t einde van mijn riem ben draai ik me om, pak met mijn pootjes de riem vast neem hem in mijn mond en doe net of ik mezelf uit laat. Tjonge jonge wat hebben we het toch gezellig zo s'morgens om een uur of 7. Wat ik ook goed kan is richtingaanwijzer zijn. Dat is wanneer we tijdens het wandelen bijvoorbeeld bij het parkje komen en ik daar niet heen wil, je kan ook weleens wat anders willen dan door het parkje toch. Ik ga dan helemaal aan de buitenkant van de stoep lopen zodat Rien en Angeliën snappen dat ik dus niet linksaf het parkje in ga maar rechtdoor. We kunnen in Halsteren echt zo veel leuke kanten uit wandelen dat richtingaanwijzer zijn echt wel heel belangrijk is. Als je moet kiezen waar je heen wil zal je van tevoren al aan moeten geven hoe je wilt lopen. Vaak lopen we als het geen-wekker-dag is met z'n drietjes naar een koffie-drink-plekje en heeft Angeliën voor mij altijd een zakje met snoepjes bij. Jullie snappen dat ik eigenlijk elke dag wel probeer om richting van zo'n koffie-drink-plekje te gaan maar helaas dat lukt me niet altijd. Hoe ik ook probeer om op elke hoek precies de andere kant uit de gaan zodat we er uiteindelijk toch uitkomen, de baasjes hebben me dan door. Angeliën zegt dan Tommie we kunnen toch niet om 7 uur in de morgen koffie gaan drinken, Intratuin is nog dicht !! Maar dan moet ze echt haar best doen hoor want ik geef niet zomaar op. We kunnen toch best even kijken probeer ik dan over te laten komen bij de grote rotonde met haar aankijken en dan weer richting Intratuin en zo een paar keer heel vastbesloten. Maar dat lukt me dan niet en geef ik toe door de juiste kant op te lopen met een air alsof ik helemaal niet de rotonde over wilde. Was gewoon even proberen en dat hoort bij mijn dwarse strekenspeltje. Nog een trucje wat ik heb bedacht wanneer ik teveel loop te treuzelen en ik al tig keer gehoord heb , hoe is t maatje gaan we nog een beetje opschieten, is het volgende. Ik zoek een paaltje of een boompje, til mijn poot op om zogenaamd te plassen en draai op drie poten helemaal rond het paaltje of boompje. Dan kan ik op mijn gemak de hele omgeving even checken want als je plast trekken ze je echt niet mee !!

Dit was een greep uit mijn dwarse streken tijdens het wandelen. Jullie gaan er vast nog veel meer van horen maar voor vandaag is het even genoeg. Dwars zijn is ondeugend en ondeugend zijn is genieten, genieten voor mij en zeker genieten voor Rien en Angeliën want als ik ondeugend ben dan gaat t me goed zeggen ze altijd.

Tot de volgende keer weer,

Pootje van Tommie

